

1903-01-12

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 19 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 19 Nr. 27

12. 1. 1903.

Kære Jørgen!

Det var os en glæde at få at
vide, at I tænkte på os, hvad
vi fandt i det Tvivlen på. Tak!
Juster på nærmest Jørgen Georgia.
Vi havde en rigtig dejlig dag, skønt
vi nok savnede, ikke at have andre
af vore nærmeste med, end "morner";
men vi kunde ikke meget mere.

Fadderne var Bestrup, Axel Oltke
og Løjtnant Jørgensen, færdig Signe
Olsen, som vi en Kaldet gudene,
altså om Jørgen var. De Tre
kommer var så med hos os, og fru
Jørgensen fulgte også med sin mand.
Præsten her og hans kone måtte
vi også have og var også glade
ved dem, og så have vi vore gode
naboer. Det blev ikke som først

bestemt en rigtig godstjeneste, for
Høstforvaltningen satte sig derimod,
og vi vilde ikke lave krig med
ham, ved at gå til ministeren,
ellers havde vi nok fået tilladelse.
Det kunde derfor ikke anvendes,
men der var ikke få allejule,
navnlige fejltte Oestergaards Park
godt. Heller ikke måtte Jørgen
komme på den fine prædikestol,
men skaden var ikke stor, for
for alt det holdt han en ret
lang og smuk Tale, og for os
var det egentlig en gevinst, for
derved fik Jørgen Talemus.

Eller var vi det med forholdene
i Børnesholen. Vi havde jo hørt
at han var død, med i Høsten,
men de låger alle 4 i Angen.
Nu betror det sig meget, men de

har formenten været døde, nemlig
Hjælte, minnet Ole. De har
også smittet Jørgen med deres
forholdene, men forholdsmæssig
bliver sådan en stemme ved ikke
de hørt angrebene. Heltigvis
var det, da vi var i Høsten, ret
mildt og stille vejr, så jeg hader
ikke det har gjort ham noget.
I denne ret har hun formenten
dømt meget uret.

Jeg skal betale så meget for
Jørgen, og jeg skal Takke Dig
Jørgen for det Du skrev om mine
Tegninger til Oestergaard, det var
hvilket glad for.

Hils Agnete.

Nils.

Om Fri F. Når der anmodes såd.
vedholdende, er det svært at sige nej, og
da det ikke drejer sig om mere end 4. at
tillade en og en ugen er jeg rede til at
være forbiget, om vi ellers kan komme til
rets om betingelserne. Noget af det væsent-
ligste er at skæjskjøden bliver mig betruet,
j tænker nærmest på 3-4. Men, hvert fald
må lokalt løse sig nær herud, så jeg
spulde den mindst muligt tid på vejen.

Hvis du ønsker at tale med mig,
træffes jeg selvfølgelig mellem 6 og 7 eftermiddag, men
72
på fredag og lørdag
Lindag
og på fredag og lørdag på sel. 7.